

PELICAN VOICE

pelicanvoice@gmail.com

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017- ΦΥΛΛΟ 7

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ένα διήμερο
εκτός σχολικού
προγράμματος

Σελ 2

Ο εικαστικός Β. Καβουρίδης & εμείς
σε μια συζήτηση "περί χάους"

Σελ 6-7

Μαθαίνοντας για τα
Μεταλλεία της Μυκόνου

Σελ 9

Έρευνα της
Α΄ Γυμνασίου για τις
διατροφικές μας
συνήθειες

Σελ 8

Διαβάστε Επίσης:

Αφιέρωμα

«Bookaholic»

Pelican Sports

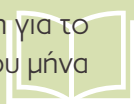
«Asap Lions»

Απόψεις

Γιουσεΐν Μπόλτ

Σελ 10

Πρόταση για το
βιβλίο του μήνα

Σελ 5

Τα αθλητικά νέα
των Κυκλάδων

Σελ 11

Ήξερες ότι...

Σελ 3

Οι μαθητές μας
εκφράζουν τις σκέψεις
τους

Σελ 3,4,5,8,9

“Γνώσεις... εκτός ύλης”

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Μάνου Αγγελική
Γ' Λυκείου

Παπουρτζή Αναστασία
Γ' Λυκείου

Φιορεντίνου Άννα
Γ' Λυκείου

Αρθρογράφοι Τεύχους

Γκούντα Φιλοπατήρ
Β' Γυμνασίου

Δακτυλίδης Αναστάσιος
Α' Γυμνασίου

Δακτυλίδη Ελευθερία
Β' Γυμνασίου

Κανάρη Βάλια
Α' Γυμνασίου

Κουκά Νικόλ
Β' Γυμνασίου

Κουτσούκος Ιάκωβος
Β' Γυμνασίου

Λαζάρου Γεωργία
Α' Γυμνασίου

Μούρτου Λουκία
Β' Γυμνασίου

Σαντοριναίου Ειρήνη
Α' Γυμνασίου

Σταυρακόπουλος Πάνος
Β' Γυμνασίου

Αλεξάνδρα Φέρο
Α' Γυμνασίου

Ειδικοί Συνεργάτες

Αργουδέλη Ζαχαρούλα
Φιλολόγος

Παραπονιάρη Ευτυχία
Μαθηματικός

Πατουλιώτης Γιώργος
Φυσικός

Τί μάθημα έχουμε σήμερα; Γλώσσα, Μαθηματικά, Γυμναστική, Ιστορία... Μα, για ένα λεπτό!!! Κάτι ιδιαίτερο γίνεται το διήμερο 9 – 10 Οκτωβρίου στο Νήπιο, Δημοτικό και Γυμνάσιο...

Είχαμε τη μεγάλη χαρά να αναστατώσουμε για δύο μέρες το πρόγραμμά μας, προκειμένου να υποδεχτούμε στο σχολείο μας τις καθηγήτριες Φυσικής Αγωγής **κα Πικούλα Βαρβάρα και κα Ευαγγέλου Εύη.**

Η κα Πικούλα μάς έδειξε στο Νήπιο και στο Δημοτικό, έθιμα από ένα χωριό κοντά στη Θεσσαλονίκη, από την οποία κατάγεται, το Μελισσοχώρι. Μάθαμε το ανοιξιάτικο έθιμο της Χελιδόνας, ένα είδος καλάντων για το καλωσόρισμα της Άνοιξης, μας έντυσε με τις παραδοσιακές φορεσιές του χωριού και τέλος μας έδειξε πώς φτιάχνουμε τις χελιδόνες που κρατάνε τα μικρά παιδιά όταν λένε τα κάλαντα για να τους δώσουν οι νοικοκυρές από τρία αβγά.

Επίσης, μάς έδειξε το έθιμο του παρακαμνιού, δηλαδή τις φωτιές του Άι Γιάννη, που γίνεται το καλοκαίρι κι ανάβουν φωτιές από το φυτοαγραμπέλι και φορώντας στεφάνια στο κεφάλι και το χόρτο στη μέση πηδούν τρεις φορές πάνω από τη φωτιά, ξορκίζοντας το κακό. Είναι ένα έθιμο με αρχαιοελληνική καταγωγή.

Η κα Ευαγγέλου, η οποία μας ήρθε από τη Λάρισα, όπου είναι προπονήτρια στον Ποδηλατικό Α.Σ Πνειός, μάς έκανε μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής με ποδήλατο. Το Νήπιο, το Δημοτικό και το Γυμνάσιο παρακολούθησαν ένα μάθημα για τη σωστή οδική συμπεριφορά και την ορθή χρήση του κράνους και της ζώνης. Ένα μάθημα πολύ χρήσιμο στους τόσο επικίνδυνους δρόμους του νησιού μας, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Επίσης, οι τάξεις Δ', Ε' και Στ' Δημοτικού, έφεραν τα ποδήλατά τους και τα κράνη τους κι έκαναν πρακτικό μάθημα οδήγησης

ποδηλάτου σε μια πίστα εμποδίων που είχε δημιουργηθεί στο γήπεδο μπάσκετ μας, ειδικά γι' αυτόν τον λόγο.

Η κα Πικούλα μάς δήλωσε «Η πρόσκληση από τη Σύγχρονη Παιδεία, ένα σχολείο με πρωτότυπες και καινοτόμες δράσεις, ένα σχολείο που κάθε εκπαιδευτικός θα ήθελε να εργάζεται και κάθε γονιός να στέλνει το παιδί του, ήταν για μένα μια καθαρή πρόκληση. Πώς θα μπορέσουν να δεχτούν τα παιδιά σε ένα πανέμορφο νησί, ήθη κι έθιμα ενός μακρινού τόπου και μιας αλλοτινής εποχής; Το διήμερο 9/10 Οκτωβρίου, ένα project πραγματοποιήθηκε στις πλήρως οργανωμένες τεχνολογικά αίθουσες των εκπαιδευτηρίων κι έδωσε τη δυνατότητα στους μικρούς μαθητές να συμμετέχουν βιωματικά έξω από την εικονική πραγματικότητα της τηλεόρασης. Ευχαριστώ από καρδιάς τους υπεύθυνους των εκπαιδευτηρίων για την αξέχαστη εμπειρία»

Από την πλευρά της, η κα Ευαγγέλου μάς δήλωσε «Ερχόμενη στη Σύγχρονη Παιδεία συνάντησα το σχολείο που επιθυμεί κάθε μαθητής και γονιός. Προσεγγίζοντας με ιδιαίτερη ευαισθησία το ζήτημα της Κυκλοφοριακής Αγωγής, δημιουργήσαμε ένα project με θεωρία και πράξη, το οποίο έδωσε ερεθίσματα στους μαθητές να σκεφτούν πόσο σωστοί πεζοί ή ποδηλάτες είμαστε. Οι απορίες λύθηκαν και τέθηκαν οι βάσεις για σωστή οδική συμπεριφορά. Η παρουσίαση ολοκληρώθηκε με πράξη στον προαύλιο χώρο του σχολείου. Ευχαριστώ τους διευθυντές του σχολείου και τους συγχάρω για την πρωτοβουλία τους.»

Τις ευχαριστούμε θερμά για το μεράκι και τον πολύτιμο χρόνο που μας διέθεσαν κι ελπίζουμε να μας ξαναεπισκεφθούν σύντομα.

Ευχαριστούμε τους γονείς-χορηγούς μας για την φιλοξενία των εκπαιδευτικών.

«Asap Lions»

Αναστασία Παπουρτζή

Τα τέσσερα κύματα του Φεμινισμού

Φεμινισμός: κοινωνικοπολιτική αντίληψη και κίνημα που στοχεύει στην ισότητα μεταξύ άνδρα και γυναίκας και τη διεύρυνση του γυναικείου ρόλου στην κοινωνία.

Στις μέρες μας υπάρχει η τάση της υποβάθμισης του φεμινισμού καθώς όλο και πιο συχνά οι γυναίκες δέχονται αρνητικά σχόλια για τις φεμινιστικές τους αντιλήψεις. Και φταίμε εμείς γι' αυτό.

Πρώτο κύμα: Το κίνημα του φεμινισμού ξεκίνησε οργανωμένα τον 19ο αιώνα στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Η.Π.Α.. Αίτημα ήταν η κατοχύρωση ίσων δικαιωμάτων για τους άνδρες και τις γυναίκες, π.χ στην εκπαίδευση, στην ιδιοκτησία, στην οικογενειακή ζωή και φυσικά στο εκλογικό σύστημα.

Δεύτερο κύμα: Βρισκόμαστε στον 20ο αιώνα και τα θέματα που θίγονται είναι η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλικότητα κι η αντιούλληψη. Οι γυναίκες επιθυμούν να έχουν τον έλεγχο του σώματός τους και να μην πέφτουν θύματα βίας. Επιπλέον, θεωρούν ότι η πορνογραφία υποβαθμίζει το γυναικείο φύλο κι ότι πρέπει να εξαλειφθεί. Παράλληλα, γίνεται μάχη για την περαιτέρω ένταξη της γυναίκας στον τομέα της εργασίας και την κατάκτηση υψηλόβαθμων θέσεων.

Τρίτο κύμα: Γυναίκες από άλλες φυλές διαμαρτύρονται ότι το φεμινιστικό κίνημα δεν τις έχει εντάξει στη μάχη. Έτσι, με την ένταξή τους, το κίνημα μεγαλώνει κι όλες οι γυναίκες ανεξαρτήτως φυλής και σεξουαλικότητας προσπαθούν να προωθήσουν το σεβασμό προς το γυναικείο φύλο.

Τέταρτο κύμα: Βρισκόμαστε στον φεμινισμό του 21ο αιώνα. Τώρα είναι που το πνεύμα του φεμινισμού έχει αρχίσει να αλλοτριώνεται. Αυτό που χαρακτηρίζει το κίνημα πια είναι η επιθετικότητα. Οι φεμινίστριες νιώθουν καταπιεσμένες και δεν φοβούνται να δείξουν τον θυμό τους. Γινόμαστε μάρτυρες γυμνόσπητων διαδηλώσεων και ξεσπασμάτων κατά των ανδρών. Η ειρωνεία είναι πως, αν και οι γυναίκες «μισούν» τους άνδρες, ωστόσο θέλουν να συμπεριφέρονται σαν αυτούς. Πια λίγες γυναίκες έχουν την μητρότητα ως προτεραιότητα στην ζωή τους. Πια οι γυναίκες θεωρούν την σεξουαλική δραστηριότητα, δείγμα δυναμισμού. Πια οι γυναίκες πιστεύουν ότι δεν χρειάζεται να διαθέτουν χρόνο στην περιποίηση του εαυτού τους διότι έτσι προωθούν την εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος.

Ήρθε η στιγμή, πιστεύω, να πάρουμε μια αναπνοή, να κοιτάξουμε γύρω μας και να εκτιμήσουμε την πρόοδο που έχει διαγράψει ο φεμινισμός. Ας σταματήσουμε τα δείγματα μίσους προς το ανδρικό φύλο κι ας επικεντρωθούμε στη μάχη για την εξίσωση των φύλων σε άλλες χώρες όπως αυτές της Αφρικής και της ανατολής. Οι γυναίκες εκεί χρειάζονται την βοήθειά μας.

Ορίζοντας...

*Οι ορισμοί, πλαίσια γενικά, μα τόσο στενά!
Τι είναι αυτό; Τι είναι εκείνο;*

Ζωή; Ευτυχία; Αγάπη;

Πώς ορίζεις κάτι τόσο ατομικό;

Άραγε, τι είναι η ζωή;

Τι έχει ζωή;

Τελικά, υπάρχει κάτι άψυχο;

Ή μήπως τα πάντα έχουν αναμνήσεις, εμπειρίες;

Άραγε, τι είναι η ευτυχία;

Οικογένεια, χρήματα, άνεση;

Υπάρχει η ευτυχία;

Ή μήπως μονάχα μια ευκαιριακή ψευδαίσθηση;

Άραγε, τι είναι η αγάπη;

*Οι σκέψεις ή ο ρυθμός μιας άξαφνα άτακτης
καρδιάς;*

Υπάρχει η αγάπη;

Ή μήπως μόνο μια συνθήκη ανοχής;

Οι ορισμοί... πλαίσια τόσο στενά!

Τελικά;

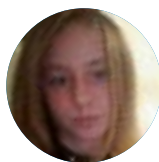
Άγνοια.

Το μοναδικό πράγμα που ορίζεται.

PUBLIUS

ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ

Λουκία Μούρτου

Στα πρώτα μου εφηβικά γενέθλια, ο παιδικός κι έμπιστος φίλος μου, μου έκανε δώρο ένα sra πάρτι για “μικρές κυρίες”. Που σημαίνει ότι, εγώ κι οι καλεσμένες μου (τα αγόρια δεν έχουν θέση εδώ), σε ένα ινστιτούτο ομορφιάς θα πίνουμε παιδική σαμπάνια φορώντας σατέν ρόμπες, θα κάνουμε ποδόλουτρο με αφρό, θα μας βάλουν γκλίτερ στα μαλλιά, αντί για γαριδάκια κι αναψυκτικά θα τρώμε φρούτα και θα πίνουμε χυμούς κι εγώ ως τιμώμενο πρόσωπο θα σβήσω τα κεράκια της τούρτας μου, φορώντας πριγκιπική τιάρα!!!

-Εσύ δεν θα έρθεις; Τον ρώτησα.

-Αφού βρε χαζό, ... Είναι μόνο για κορίτσια... αλλά... δεν... πειράζει...,

ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΙΡΑΖΕΙ , που ο φίλος μου, που μέχρι σήμερα μοιραζόμασταν δεινόσαυρους τέρατα κι εξωγήινους, μου πετάει ροζ χιονοστιβάδες.

Μετά από αυτό η ζωή μου άλλαξε. Άρχισα να παρατηρώ τον κόσμο των μεγάλων γυναικών και κατέληξα ότι οι περισσότερες γυναίκες δέχονταν φιλοφρονήσεις για την εμφάνισή τους ενώ οι άνδρες για τις επαγγελματικές τους επιτυχίες. Το συζητήσα με τις φίλες μου και συμφωνήσαμε πως αν δεν συμβιβαστούμε, θα υποστούμε κοινωνικές κυρώσεις. Αρχίσαμε λοιπόν να προσαρμοζόμαστε στην εικόνα (που μπαίνει στο σπίτι μας και στο δωμάτιό μας με τη βοήθεια της τεχνολογίας) και μας λέει τι χρώμα πρέπει να έχουν τα μαλλιά μας και πόσα κιλά πρέπει να είμαστε. Μέχρι να αλλάξουν χρώμα τα μαλλιά μας και να κάνουν πέρα τα κιλά, άρχισε να κάνει πέρα κι η υγεία μας. Αλλά ποιος νοιάζεται για τέτοιες λεπτομέρειες;

Ευτυχώς τότε, γνωρίσαμε τη Σιμόν, (πρώτη εξαδέλφη του φίλου μου , ένα “καθώς πρέπει κορίτσι”, Γαλλίδα απ’ τη μεριά της μαμάς της, κάπως... μεγαλύτερή μας). Η Σιμόν μας είπε : μικρές μου προβληματισμένες, “Η βιολογία και το φύλο δεν αποτελούν πεπρωμένο”. Κι αφού είχαμε ήδη βαρεθεί τις δίαιτες και τα χαμομήλια και μιας και διαπιστώσαμε πως τίποτα δεν μας χαρίζεται : επιδόσεις, βαθμοί, φίλοι... και το καταλυτικότερο όλων ; Η νέα Barbie φωτογραφίζεται για το περιοδικό TIME σπάζοντας τα στερεότυπα. Θυμίζει περισσότερο αληθινή γυναίκα κι αναρωτιέται: « Τώρα μπορούμε να σταματήσουμε να μιλάμε για το σώμα μου»;

Κάπως έτσι, ενεργοποιήσαμε τα ανταντακλαστικά μας απέναντι στα στερεότυπα (μεταλλικά καλούπια που τυπώνουν πανομοιότυπα σύμβολα) τα οποία η κοινή γνώμη τα χρησιμοποιεί και αναβαπτίζει με εθνική ομοψυχία πότε με απέχθεια και πότε με δήθεν χιουμοράκι , τους ηλικιωμένους βαρβήκοους, τις ξανθές χαζές, τις γυναίκες γκρινιάρες, τους Σκοτσέζους τσιγκούνηδες, τους αναξιοπαθείς παρίες, και ως κοινωνική “ Ελίτ”, τους χαρακτηρίζει πότε συμπαθείς αλλά ανίκανους και πότε ικανούς αλλά αντιπαθείς, όπως μετανάστες

Τούρκους κι άλλους “εχθρούς”. Αντιλήψεις που τις καταπίνουμε αμάσπτες , όσο δεν μας αφορούν προσωπικά αλλά κάπου - κάπου μας κάθονται στο στομάχι. Τις καταπίνουμε είτε από ανεπάρκεια, είτε από αδιαφορία.

- Ποιος φταίει για τη Μικρασιατική καταστροφή;

- « Οι Άγγλοι ». Ωραία! Καθίστε να φάμε.

Εκτός από τα στερεότυπα αμφισβητήσαμε και τις προκαταλήψεις. Τις βαθιά ριζωμένες πεποιθήσεις που οδηγούν σε άδικη μεταχείριση αφού μας προκαλούν απέχθεια για τις μαύρες γάτες οι οποίες κατασφαγιάστηκαν στο Μεσαίωνα ως προσωποποίηση του δαίμονα σε σημείο να εξαφανιστούν από την Ευρώπη, τις μάγισσες (περιθωριακές γυναίκες που θέρραπευαν με τη μέθοδο της αρχαίας σοφίας αντί της προσευχής) και καίγονταν στην πυρά και τους Αγιοόπαιδες (τα παιδιά του δρόμου) στη Γυφτοπούλα του Παπαδιαμάντη που πετροβολούν την Αιμά χωρίς λόγο, απλά γιατί θεωρούν ότι ως γύφτισσα είναι αβάφτιστη και κλέφτρα και τελικά τρομαγμένα από τον τραυματισμό της το βάζουν στα πόδια, γιατί κανείς δεν θέλει την ευθύνη. “Τίποτα χρησιμότερο από το εξιλαστήριο θύμα που θα επωμισθεί τα στρεβλά του κόσμου”.

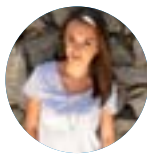
Οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα συχνά λειτουργούν προφητικά σε όσους είναι εκτεθειμένοι σε αυτά, κάνοντας τα αρνητικά χαρακτηριστικά που τους αποδίδονται , αληθοφανή όχι μόνο στα μάτια των άλλων αλλά και στα δικά τους, με αποτέλεσμα να τους επιβάλλονται και να ρυθμίζουν τις ζωές τους. Βέβαια δεν είναι όλες οι προκαταλήψεις οδυνηρές. Ίσως κάποιες είναι και καλές όπως ας πούμε το ότι οι Έλληνες είναι φιλόξενοι. Είναι μια γενίκευση, που μας την κληροδότησε η ιστορία.

Ακόμη, υπάρχουν “ενδείξεις” παιδικής χειραγώγησης στις οικογένειες, με αποτέλεσμα να περιορίζουν τις κλίσεις και τις ικανότητες των παιδιών. Οι διαφορετικές προσδοκίες κατευθύνουν τη συμπεριφορά τους με τέτοιο τρόπο ώστε να επιβεβαιώνονται ανάλογα με το φύλο τους. Τα κορίτσια παίζουν με κούκλες και κουζινικά (μαμάδες, νοικοκυρές) ενώ τα αγόρια με όπλα και αυτοκινητάκια (Λεοντόκαρδοι πολεμιστές, κεραυνοί Μακουίν) . Τα αγόρια είναι αθλητές και τα κορίτσια μαζορέττες. Τα κορίτσια έχουν θεωρητική σκέψη ενώ τα αγόρια μαθηματική. Τα κορίτσια είναι χαριτωμένα και παθητικά ενώ τα αγόρια μπορούν να γίνουν αγενή κι επιθετικά. Να μην αναφέρω το ροζ και γαλάζιο που ξεκινά από το καρτελάκι του μαιευτηρίου.

Το πρόβλημα, δεν αφορά μόνο τα κορίτσια, αφορά και τα αγόρια που φυλακίζονται μέσα σε ρόλους. « Δυνατός , επιτυχημένος, κουβαλητής...» κι άλλα τέτοια που κάνουν κάποια αγόρια να αισθάνονται εξαπατημένα όταν συναντούν εκεί έξω κορίτσια, που δεν είναι η μαμά τους, ούτε καν... η αδερφή τους.

Οι ταμπέλες δημιουργούν ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Όποιος έχει επηρεαστεί , ας το ομολογήσει και ας σταθεί απέναντι από τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις του. Ας κάνει την αυτοκριτική του, έστω αυτή της μιας μέρας. Όποιος πάλι δεν έχει επηρεαστεί , ας μας διδάξει να είμαστε ευαίσθητοι στα αισθήματα των άλλων, γιατί «εμείς» είμαστε (κι) οι « άλλοι».

Αγγελική Μάνου

Η Γυναίκα στην Καμπίνα 10

Αυτό το λογοτεχνικό έργο πρόκειται για ένα μυθιστόρημα το οποίο θέτει πολλά ερωτήματα στον αναγνώστη και τον κρατά σε διαρκή εγρήγορση.

Πρόκειται για ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία και δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένη ηλικία, δεν περιορίζει τις σκέψεις, αντίθετα επιτρέπει την φαντασία και αφήνει τον αναγνώστη να δημιουργεί την δική του πλοκή κάνοντας εικασίες για το αποτέλεσμα. Είμαι σίγουρη πως μια δοκιμή θα σας πείσει!

Η Λο είναι δημοσιογράφος και δουλεύει σε μια ταξιδιωτική ιστοσελίδα. Δυο βράδια πριν την αναχώρησή της για το πρώτο ταξίδι του κρουαζιερόπλοιου Aurora, κάποιος διαρρήκτης εισβάλλει σπίτι της κι ύστερα απ' αυτό το περιστατικό, η Λο φοβάται να μείνει μόνη της, ακόμη και να κοιμηθεί. Πιστεύει ότι αυτό το ταξίδι αφενός της δίνει τη δυνατότητα να αποκτήσει υψηλότερη θέση στη δουλειά της κι αφετέρου να αποδράσει από την ταχεία αύξηση της εγκληματικότητας του Λονδίνου. Ωστόσο, η μοίρα έχει άλλες βλέψεις. Βρίσκεται μάρτυρας ενός φόνου, χωρίς όμως να υπάρχει πτώμα ή οποιαδήποτε απόδειξη που να αποδεικνύει ότι διαπράχθηκε κάποιο έγκλημα. Περιτριγυρισμένη από θάλασσα, αβόητη κι αδύναμη να υπερασπιστεί τον εαυτό της από τον άγνωστο δολοφόνο, δεν εμπιστεύεται κανέναν κι υποπεύεται όλους τους επιβάτες εκτός από τον πραγματικό. Θα εξιχνιάσει άραγε το μυστήριο; Θα την πιστέψει κάποιος γι' αυτό που άκουσε ή εξαιτίας διαφόρων συνθηκών θα την αμφισβητήσουν;

Πρόκειται για ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα που η δράση, το μυστήριο κι η αγωνία πρωταγωνιστούν. Έχει βραβευτεί και τιμηθεί με πληθώρα διακρίσεων, όπως αυτή των New York Times και σίγουρα είναι ένα βιβλίο που πρέπει όλοι να διαβάσουν.

**“ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΕΧΕΙ ΨΥΧΗ.”**

Γιατί, παιδί μου, αγχώνεσαι;

Φιλοπατήρ
Γκούντα

Πολλοί ενήλικες έχουν την τάση να προβάλλουν τον κόσμο των παιδιών ως ένα χαρούμενο μέρος. Ούτως ή άλλως, εμείς τα παιδιά δεν εργαζόμαστε ή πληρώνουμε φόρους, οπότε για ποια πράγματα θα έπρεπε να αγχωνόμαστε; Ε λοιπόν... για πολλά. Ακόμα και τα πολύ μικρά παιδιά έχουν ανησυχίες και νιώθουν στρες ως έναν βαθμό.

Πρώτα πρώτα, θα πρέπει να αναφερθούμε στο τι είναι στρες/άγχος για να ξέρουμε περί τίνος πρόκειται. Το στρες είναι η ψυχολογική και σωματική μας αντίδραση σε μια απειλή για την αντιμετώπιση απαιτητικών καταστάσεων. Όταν κάποιος αισθάνεται άγχος, τονώνεται η λειτουργία της καρδιάς και του εγκεφάλου του, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να συγκεντρωθεί. Γενικότερα, οι άνθρωποι εκτίθενται καθημερινά σε στρες.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι να νιώσει κανείς άγχος. Πολλά παιδιά έχουν υπερβολικά φορτωμένο πρόγραμμα κι επομένως δεν έχουν την δυνατότητα να αξιοποιήσουν δημιουργικά τον χρόνο τους και να ξεκουραστούν μετά από μια πολυάσχολη ημέρα. Σε αυτήν την περίπτωση το υγιέστερο θα ήταν το παιδί να σταματήσει κάποια δραστηριότητα.

Το στρες ενός παιδιού μπορεί να προκληθεί όχι μόνο από τα γεγονότα της ζωής του, αλλά και τα γεγονότα της ζωής των κοντινών του ανθρώπων. Για παράδειγμα, τα προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίζει με τη δουλειά του ένας γονιός ή η αρρώστια που μπορεί να έχει ένας συγγενής μπορούν να προκαλέσουν άγχος στο ίδιο το παιδί. Ακόμα, το διαζύγιο των γονέων, ο θάνατος ενός αγαπημένου συγγενή ή ο τσακωμός γενικά, είναι όλοι παράγοντες που αγχώνουν το

παιδί.

Το υπερβολικό άγχος μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία ενός παιδιού, τόσο ψυχολογικά, όσο και σωματικά. Συνήθως, παρατηρούνται αλλαγές στη συμπεριφορά, όπως απότομες συναισθηματικές αλλαγές και το αίσθημα αδικαιολόγητου θυμού. Διάφορες σωματικές αλλαγές που μπορεί να παρατηρηθούν είναι η αυξημένη ακμή στο μέτωπο, η αϋπνία, αλλά και οι συχνοί πονοκέφαλοι και κοιλόπονοι. Τα μικρότερα παιδιά μπορεί να αποκτήσουν νέες «κακές» συνήθειες. Τα μεγαλύτερα παιδιά μπορεί να αρχίσουν να εκβιάζουν άλλα παιδιά, να βλέπουν εφιάλτες ή μπορεί ενδεχομένως να μειωθεί η απόδοση τους στο σχολείο.

Το αληθινό όμως ερώτημα είναι το πώς μπορεί να αντιμετωπίσει ένα παιδί το υπερβολικό άγχος που νιώθει; Η απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι η άφθονη ξεκούραση, η καλή θρέψη, αλλά κι η ενθάρρυνση των γονέων. Επιπλέον, η συζήτηση είναι μια πολύ καλή κι αποδοτική λύση. Τέλος, η ανάγνωση βιβλίων μπορεί να βοηθήσει τα μικρά παιδιά να ταυτιστούν με τους ήρωες που βρίσκονται σε αγχωτικές καταστάσεις και να μάθουν πώς να τις αντιμετωπίσουν.

Συνοψίζοντας, είναι ξεκάθαρο ότι το παιδικό άγχος μπορεί να αποτελέσει ένα σοβαρό πρόβλημα, που όμως μπορούν εύκολα να το χειριστούν οι γονείς.

"Συνέντευξη του Μήνα"

Βάλια Κανάρη

Στις 22 Σεπτεμβρίου το σχολείο μας επισκέφθηκε μια καταπληκτική έκθεση ζωγραφικής κι όχι μόνο. Το αποτέλεσμα ήταν πραγματικά εντυπωσιακό, αφού μικροί και μεγάλοι έφυγαν μαγεμένοι!

Ο δημιουργός αυτής της έκθεσης είναι ο Βασίλης Καβουρίδης. Το κύριο θέμα της έκθεσης και οι ανησυχίες του καλλιτέχνη σχετίζονται με το «χάος», στο οποίο προσπαθεί να δώσει μια εξήγηση, όπως έκανε πάντα η τέχνη πριν ακόμα κι από τη θρησκεία. Ωστόσο στην αρχή της έκθεσης κυριαρχεί το ασπρόμαυρο κι ύστερα έρχονται τα έντονα κι εκρηκτικά χρώματα. Κι αυτό γιατί στο μυαλό του καλλιτέχνη υπάρχει η άχρωμη εικόνα του τίποτα κι αφού εμφανίζεται ο άνθρωπος, εμφανίζονται και τα χρώματα, εφόσον υπάρχει κάποιος να τα παρατηρήσει και να τα διακρίνει.

Η διαδρομή ξεκινούσε από την αρχή της έκθεσης οδηγώντας τον επισκέπτη σε έναν σκοτεινό χώρο με διαφάνειες που αντανakλούσε πάνω τους φως και κατέληγε σε μία ηχητική εγκατάσταση. Ήταν όλα υπέροχα και πραγματικά, ο καλλιτέχνης κατάφερε να μας προβληματίσει και να μας μεταφέρει μέσα στα έργα του με έναν υπέροχο τρόπο!

“Μου αρέσει να δημιουργώ καταστάσεις που θα μπει ο επισκέπτης μέσα ολόκληρος. Δεν θα φτιάξω μόνο έναν πίνακα ζωγραφικής, θα προσπαθήσω να βάλω τον άνθρωπο μες στον πίνακα. Να μπει μέσα σε μια εγκατάσταση, να ζήσει πράγματα. Να δουλέψουν όλες οι αισθήσεις όχι μόνο τα μάτια. Η αφή, η όσφρηση, η ακοή...”

-Ποια σχολή τελειώσατε;

-Την Σχολή Καλών Τεχνών στη Φλώρινα.

-Πότε καταλάβατε ότι θέλετε να σπουδάσετε και να ασχοληθείτε στη ζωή σας με αυτό;

-Από μικρός θυμάμαι τον εαυτό μου και πάντα ζωγράφιζα, σχεδιάζα...Πάντα κάτι έφτιαχνα. Είναι μεγάλη ιστορία, αλλά

αποφάσισα μεγάλος να πάω στη σχολή και να ασχοληθώ με αυτό επαγγελματικά και μόνιμα.

-Είχατε κι άλλες σκέψεις νωρίτερα δηλαδή, εκτός από το να ασχοληθείτε με αυτό επαγγελματικά;

-Έκανα πολλά πράγματα! Από μηχανικός αυτοκινήτων, οικοδόμος, μάγειρας, πολλά....

-Πώς εμπνευστήκατε και στήσατε αυτή την έκθεση;

-Η έμπνευση είναι λίγο περίεργο πράγμα.

-Πώς σας ήρθε η ιδέα να το κάνετε όλο αυτό;

-Ήθελα να κάνω μια έκθεση. Το πρωταρχικό ήταν αυτό. Από εκεί και πέρα, δουλεύοντας έρχεται η έμπνευση και η ιδέα.

-Πόσο καιρό σας πήρε;

-Το στήσιμο μέσα στο χώρο πήρε ενάμιση μήνα. Κάθε μέρα, δώδεκα ώρες. Αλλά η δουλειά που υπήρχε μέσα, έχει γίνει τα τελευταία δύο χρόνια.

-Σας βοήθησε κανείς; Ή το κάνατε μόνος;

-Συνεργάστηκα με μια εταιρεία στο Μαϊάμι, που ανέλαβε το κομμάτι του promotion.

-Πώς επιλέξατε αυτόν τον χώρο;

-Τον χώρο δεν τον ήξερα καθόλου. Μου τον πρότεινε η ΚΔΕΠΠΑΜ.

-Έχετε ξανακάνει άλλες εκθέσεις;

-Τόσο μεγάλη ατομική, όχι. Έχω κάνει μικρότερες ατομικές και αρκετές ομαδικές.

-Θα μπορούσατε να δώσετε ένα όνομα σε αυτήν την έκθεση; Ποιο είναι το θέμα της;

-Όλη η έκθεση αποτελεί μια πορεία από το χάος προς την πραγματικότητα. Δηλαδή πώς ξεκινάει σιγά - σιγά το χάος να δομείται, με ένα τρόπο μέχρι να φτάσουμε στην πραγματικότητα. Και πώς όλο αυτό, το αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος. Και πόσο συμβάλλει για να δημιουργηθεί η πραγματικότητα.

-Έτσι όπως στήσατε την έκθεση, το πρώτο δωματάκι με τις

διαφάνειες και το φως, μας δείχνει την αρχή μέσα στο χάος, όπως το φανταστήκατε;

-Ναι. Το χάος, είναι το τίποτα. Δεν μπορούμε καν να φανταστούμε πώς είναι το χάος. Εγώ φαντάζομαι ότι η πρώτη - πρώτη δομή που απέκτησε το χάος ήταν το φως.

-Στην έκθεση, υπάρχει ένα έργο με ανθρωπάκια (passengers), που φαίνονται σαν να περπατάνε. Θέλετε να μας πείτε δυο λόγια για αυτό;

-Για μένα, αυτό αντιπροσωπεύει την πορεία της ανθρωπότητας μέσα στον χρόνο και μέσα στον χώρο. Πώς ο άνθρωπος δηλαδή, δουλεύοντας, παλεύοντας, πολεμώντας, χορεύοντας, περπατώντας, κάνοντας όλα αυτά τα πράγματα, προχωράει προς τα εμπρός.

-Πείτε μας και για την κούκλα της βιτρίνας που φαίνεται σαν να εκτοξεύονται παιχνίδια από το κεφάλι της.

-Αυτό για μένα αντιπροσωπεύει τον άνθρωπο που όταν σκέφτεται, δημιουργεί την πραγματικότητα. Βγαίνει η πραγματικότητα από το κεφάλι του, ή μπαίνει και μέσα στο κεφάλι του...Η σχέση είναι αμφίδρομη. Αν σκεφτούμε, ότι μόλις κάποιος γεννιέται, όλοι βάζουν μέσα στο κεφάλι του την πραγματικότητα που υπάρχει ήδη.

-Είναι τυχαίο ότι δεν έχει χέρια η κούκλα;

-Βασικά έτυχε. Αλλά πολλές φορές συμβαίνει έτσι. Μπορεί να έχεις μια ιδέα αρχικά και μετά να ψάχνεις πώς θα την φτιάξεις ή να φτιάχνεις κάτι και μετά να ψάχνεις μια ιδέα για να πεις τι είναι αυτό που φτιάχνεις! Δεν είναι απ' την αρχή πάντα...Η συγκεκριμένη κούκλα δεν είχε χέρια, εγώ μετά, στο «δρόμο» σκέφτηκα κάτι: Δεν είναι στο χέρι μας η πραγματικότητα το πώς θα διαμορφωθεί αλλά εξαρτάται από το κεφάλι μας, το μυαλό μας.

-Το έργο με τα γλυπτά, τα λουλούδια, από τι υλικά ήταν φτιαγμένα;

-Πλεξιγκλάς κι ανοξειδωτο σύρμα, που το δούλεψα όπως ήθελα σε διάφορα σημεία. Για το άνθος επάνω, έβαλα λιωμένα πλαστικά παιχνίδια.

-Στους άλλους πίνακες, τι υλικά χρησιμοποιήσατε;

-Όλοι αυτοί οι πίνακες σαν βάση έχουν το τσιμέντο. Αλλά, παίζουν πολλά υλικά μαζί. Ακρυλικά, σκόνες αιογραφίας, λάδια, ακόμα και χώμα, φυτά αποξηραμένα...

-Υπάρχει αναφορά στο «άσχημο», στην έκθεσή σας;

-(...) Το άσχημο, σαν λέξη, είναι αυτό που δεν έχει σχήμα.

Επειδή αναφέρομαι στο χάος, το χάος, δεν είναι κάτι άσχημο, αλλά είναι κάτι που γεννάει φόβο στον άνθρωπο, επειδή είναι άγνωστο. Οπότε, ήθελα με κάποιο τρόπο να εκφράσω αυτό τον φόβο. Ότι, είναι λίγο άσχημο, γιατί αντιπροσωπεύει τον φόβο μας, αυτό που δεν γνωρίζουμε. Είναι σαν να είμαστε στην άκρη ενός γκρεμού και κοιτάμε μια μαυρίλα. Και μέσα σε αυτήν την μαυρίλα, ο άνθρωπος προσπαθεί να φτιάξει κάποια σημεία για να μπορέσει να σταθεί, να στερεωθεί, να περπατήσει.

-Πιστεύετε ότι μέσα από την έκθεση περνάει κάποιο μήνυμα;

-Ίσως αυτό, να ψάξει λίγο ο άνθρωπος να βρει τον εαυτό του. Να αντιμετωπίσει τους φόβους του και να τους δουλέψει.

Συνήθως αντιμετωπίζουμε τους φόβους μας με φωνές. Αυτοί που φωνάζουν, φωνάζουν πιο δυνατά, για να μην ακουστεί ο φόβος τους. Όλοι το κάνουμε αυτό. Όταν τσακωνόμαστε ας πούμε, φωνάζουμε δυνατά για να μην ακούσει ο άλλος τον φόβο μας. Τον καλύπτουμε με φωνές.

Φοβόμαστε να πούμε κάποια πράγματα στον άλλο για εμάς, για τον χαρακτήρα μας. Φοβόμαστε να πούμε «χρειάζομαι βοήθεια», φοβόμαστε να πούμε «συγγνώμη», «σ' αγαπάω» κι όλους αυτούς τους φόβους, τους καλύπτουμε με φωνές.

-Με αυτήν την λογική, δεν θα ήταν σωστό να ακουμπάμε τα εκθέματα στα μουσεία;

-Ακριβώς: Δυστυχώς ζούμε σε μια κοινωνία κι ένα σύστημα που νομίζει ότι η τέχνη είναι αποστειρωμένη και δεν πρέπει να την αγγίζουμε. Εγώ πιστεύω το αντίθετο, ότι για να την ζήσεις πραγματικά την τέχνη, πρέπει να το κάνεις με όλες σου τις αισθήσεις.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ!!

**Ελευθερία
Δακτυλίδη**

Οι φίλες μου αναρωτιούνται γιατί κάθε καλοκαίρι αφιερώνω 15 μέρες από το καλοκαίρι μου για την κατασκήνωση.. καμία φορά κι εγώ αναρωτιέμαι.. φυσικά όλη αυτή η απορία εξαφανίζεται όταν ο μπαμπάς μου στρίβει με το αυτοκίνητο στη διασταύρωση “Στρατή Καρρά κ’ Πλαστήρα”.

Όλοι μέσα μας κρύβουμε ένα πεντάχρονο(ανεξαιρέτως) που 349 μέρες τον χρόνο δεν μπορούμε να το απελευθερώσουμε. Όσα παιδιά όμως πάνε κατασκήνωση ξέρουν ότι αυτές τις δεκαπέντε μέρες ζούνε αυτή την ηλικία και με το παραπάνω.

Τι είναι λοιπόν η κατασκήνωση;

Είναι το δεύτερο μας σπίτι!

Είναι τα καλοκαίρια μας!

Είναι οι χειμωνιάτικες μας σκέψεις!

Το πρωινό ξύπνημα με λίγη (πολλή) γκρίνια και πολλά γέλια!

Τα γεύματα με τους φίλους μας στην τραπεζαρία!

Οι κόντρες μας με το γνωστό “Ηπι ηπι ουμε.....!”

Τα αθλήματα, οι δραστηριότητες και τα πρωταθλήματα!

Είναι τα τραγούδια της!

Οι απογευματινές συγκεντρώσεις στην πλατεία κι οι κόντρες μεταξύ των κοινοτήτων (Εύβοια-Κυκλάδες στα λημέρια μου)!

Οι κραυγές μας!

Τα απογευματινά μας σουφλέ σοκολάτας και τάρτες(που φέτος δεν φάγαμε... ευελπιστούμε για του χρόνου...)

Είναι τα πάρτι που ετοιμαζόμασταν από το πρωί αλλά τελικά πάλι δεν προλαβαίναμε!

Τέλος είναι οι φιλίες που δημιουργούνται και δεν ξεχνιούνται όσο κι αν προσπαθήσεις(προφανώς δεν προσπαθείς) κι οι μεγαλύτεροι “έρωτες” που άνθισαν σε αυτές τις 15 μέρες.

Η κατασκήνωση σου μαθαίνει να μοιράζεσαι.

Σου μαθαίνει να ζεις σε μια μικρογραφία της κοινωνίας μας.

Σου μαθαίνει να είσαι ελεύθερος.

Όπως λέμε στα μέρη μου.....είναι ΥΓΕΙΑ και ΧΑΡΑ

Είναι κι άλλα πολλά. Πάρα πολλά αλλά, αυτά δυστυχώς δεν μπορώ να τα γράψω γιατί είναι πράγματα -στιγμές που μόνο να τις ζήσεις μπορείς.

Ευχαριστώ τα κοριτσάκια μου, την ομαδάρα μου, τους ομαδάρχες που ήταν πάντα εκεί για εμάς και πάλι μαζί του χρόνου.

Γιατί τη μέρα του αποχωρισμού λίγες λέξεις καταφέραμε να αρθρώσουμε “τελευταία φορά μέχρι την επόμενη! Είς το επανιδείν....”

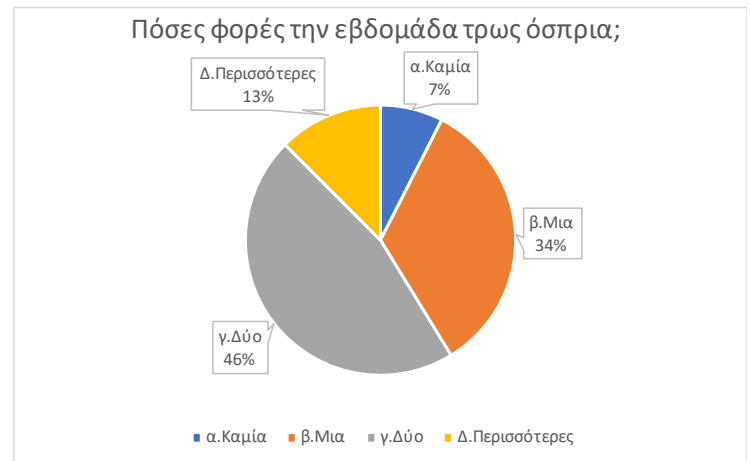

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

της Α' Γυμνασίου

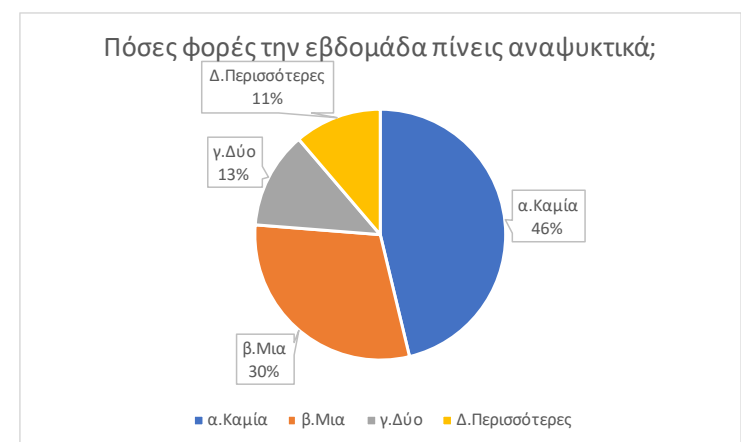
Με αφορμή την παγκόσμια ημέρα Διατροφής, στις 16 Οκτωβρίου, η Α' Γυμνασίου έφτιαξε ένα ερωτηματολόγιο διατροφικών συνηθειών και το μοίρασε σε μαθητές της Στ' Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου καθώς και σε κάποιους από τους διδάσκοντες.

Στο μάθημα των Μαθηματικών και με τη βοήθεια της ενότητας των ισοδύναμων κλασμάτων, καταφέραμε αφού μετρήσαμε τις απαντήσεις να γενικεύσουμε τα συμπεράσματα της έρευνάς μας.

Έτσι, φαίνεται πως το 50% των ερωτηθέντων τρώνε πρωινό ανελλιπώς, το 15% δεν μπορεί να αντισταθεί σε ένα γλυκάκι κάθε μέρα, το ψάρι σερβίρεται στο 60% του δείγματός μας μια φορά την εβδομάδα και μόλις το 5% δεν συνοδεύει ποτέ το φαγητό του με σαλάτα!

Σύμφωνα με την έρευνά μας, το 75% καταναλώνει fast / Junk food το πολύ μια φορά την εβδομάδα, αλλά το 40% δείχνει να προτιμάει το κρέας περισσότερες από δύο φορές στο τραπέζι του.

Τα παραπάνω αποτελέσματα μας οδηγούν στο συμπέρασμα πως οι διατροφικές συνήθειες των συμμαθητών / καθηγητών μας είναι συνολικά καλές, ωστόσο υπάρχουν πάντα περιθώρια βελτίωσης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ... ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

Ειρήνη Σαντοριναίου

Τη Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου ,το σχολείο μας επισκέφτηκε την έκθεση που ήταν αφιερωμένη στα μεταλλεία της Μυκόνου, την οποία κι οργάνωσε ο Δήμος του νησιού μας σε συνεργασία με το Κέντρο Τέχνης και Πολιτισμού. Περιλάμβανε ξενάγηση στην έκθεση φωτογραφίας ,προβολή ενός βίντεο και παρουσίαση της ιστορίας της Μυκόνου από τον εργοδηγό Κ. Παναγόπουλο και τη Δ. Λοϊζου-Βουλγαράκη.

Έχουν γραφτεί διάφορα κείμενα για τα μεταλλεία, κυρίως από ανθρώπους που έχουν μια γενική γνώση σε αυτόν τον τομέα. Ένας από εκείνους , λοιπόν , είναι κι η Δάφνη Χρονόπουλου, της οποίας ακολουθεί ένα απόσπασμα από τα γραφομένα της.

«Τόπος μυστήριος, μαγικός και άγριος για μεθυσμένες βόλτες , για τρελές βουτιές στον απότομο κολπίσκο και στοιχήματα ποιος θα τολμήσει να μπει πιο βαθιά στις σήραγγες τις σκοτεινές μέσα στο βράχο. Το χειμώνα που η βροχή μαλάκωνε το χώμα, νύχτες και δίχως φώτα, έσπργαν τα 'κόκαλα', όπως έλεγαν το βράχο, κι άνοιγαν δρόμους για τα Μεταλλεία, για τους εργάτες και, τελικά για μας.»

Αυτές οι σήραγγες ,λοιπόν , προέρχονται από τον κόπο των μεταλλωρύχων που μέρα νύχτα δούλευαν ασταμάτητα στα ορυχεία. Πρόκειται για ένα σημαντικό κομμάτι της τοπικής ιστορίας της Μυκόνου και ιδιαίτερα της Άνω Μεράς, το οποίο αφορά τη Βιομηχανική Ιστορία του τόπου μας και τη δραστηριοποίηση της Μεταλλευτικής Εταιρείας Μύκομπαρ.

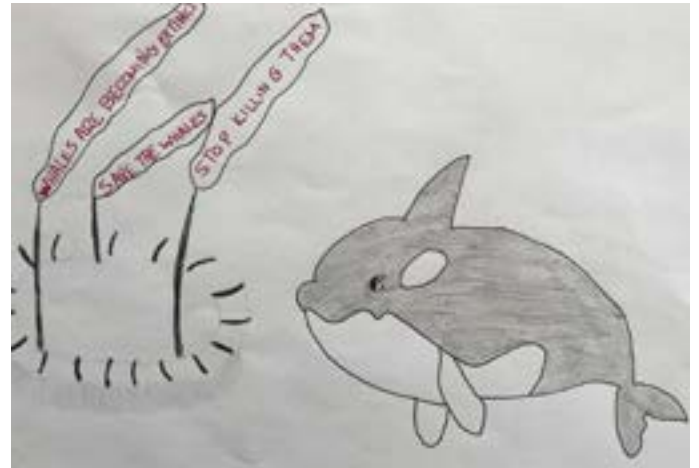
Είναι βέβαιο πως αυτή άλλαξε την ιστορία του φτωχού τότε νησιού της Μυκόνου καθώς ο τουρισμός ήταν στα πρώτα βήματά του και οι Μυκονιάτες αναγκάζονταν να ξενιτευτούν για να ζήσουν τις οικογένειές τους.

SAVE WILLY

Γωγώ Λαζάρου

Το 2050 θα λέμε στα εγγόνια μας: «Κάποτε υπήρχε ένα πελώριο ζώο που ζούσε στους ωκεανούς. Ονομαζόταν φάλαινα και ήταν θηλαστικό. Εξαφανίστηκε κάπου το 2030 δηλαδή 20 χρόνια από σήμερα .» Γιατί εξαφανίστηκε; Γιατί από τη δεκαετία του 20-30 είχε αρχίσει η απερισκεψία των ανθρώπων .Νορβηγοί, Ισλανδοί και Ρώσοι θανάτωσαν 50.000 φάλαινες για εμπορικούς λόγους.

Ζωγραφιά της μαθήτριας Ιουστίνιας Γκούντα

Η φάλαινα δεν είναι ψάρι! Είναι θηλαστικό και δεν παράγει εκατοντάδες χιλιάδες αυγά τον χρόνο. Γεννάει μονάχα ένα μικρό κάθε ένα με δύο χρόνια, το οποίο ταΐζουν, αναθρέφουν και προστατεύουν οι γονείς του. Αυτό σημαίνει ότι η αποκατάσταση των πληθυσμών των φαλαινών από την υπερεκμετάλλευση γίνεται με αργούς ρυθμούς .Οπότε αν π .x οι Νορβηγοί σκοτώνουν 333 φάλαινες τον χρόνο κι οι Ισλανδοί άλλες 186 αυτό πάει να πει πως στην πραγματικότητα σε λίγα χρόνια η φάλαινα θα είναι όπως ο δεινόσαυρος για εμάς, μόνο που θα έχουν μια διαφορά, του ενός είδους η αιτία που εξαφανίστηκε ήταν η φύση και του άλλου ο άνθρωπος!

Η οικολογική καταστροφή στην Σαλαμίνα μέσα από την ζωγραφιά της μαθήτριας Αλεξάνδρας Φέρο

ΦΑΚΕΛΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΜΠΑΣΚΕΤ

Τάσος Δακτυλίδης

Τι πρόσημο είχε η πορεία της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό, σε τι επίπεδο βρισκόμαστε, τι θα κάνουμε με το Γιάννη Αντετοκούνμπο, ποιος ευθύνεται, τι έκαναν οι παίκτες και ο προπονητής;

Πάμε αρχικά να δούμε τι πρόσημο έχει το Ευρωπαϊκό του 2017 για την Εθνική αγαπημένη. Αρχικά ο στόχος ήταν μετάλλιο, αλλά υπολογίζοντας και στη συμμετοχή του Γιάννη Αντετοκούνμπο. Στη συνέχεια ο στόχος άλλαξε και έγινε πιο ρεαλιστικός ακόμα και η είσοδος στην οκτάδα. Με τη λογική αυτή πετύχαμε τον ρεαλιστικό στόχο και μάλιστα με το παραπάνω καθώς επιτέλους μετά από χρόνια κάναμε ένα μεγάλο χιαστί (κερδίσαμε τη Λιθουανία, μια δύσκολη

αντίπαλο, και με καθαρό τρόπο.)

Να δούμε την αλήθεια κατάματα. Η ομάδα μας είναι μια ομάδα με χρυσούς ρολίστες με εξαίρεση τον Γιάννη Αντετοκούνμπο. Χωρίς αυτόν αναγκαστικά κάποιοι παίκτες όπως ο Σλούκας θα βγουν μπροστά, αλλά δεν είναι ακόμα πρωταγωνιστές. Δεν έχουμε σουτέρ συνεπώς είμαστε χωρίς Γιάννη μια καλή ομάδα μαζί με 6-8 ακόμα ομάδες που θα δίνουν μάχη για την τετράδα ανάλογα με την μέρα μας.

Κοιτάμε τις άλλες ομάδες και το θαύμα

της Σλοβενίας. Τι δεν έχουμε εμείς λοιπόν; Τον σταρ. Θα τον έχουμε πιθανότατα στο επόμενο διάστημα στο πρόσωπο του Γιάννη Αντετοκούνμπο. Και δεν έχουμε τον κλασσικό σουτέρ. Το μπάσκετ αλλάζει και οι ομάδες σουτάρουν. Το Ελληνικό μπάσκετ βγάζει ρολίστες και όχι σκόρερ, πρωταγωνιστές, σουτέρ, και εκεί νοσεί.

Θα παίρναμε μετάλλιο με το Γιάννη Αντετοκούνμπο, είναι η ερώτηση. Ναι, είναι η απάντηση, πιθανότατα. Η ομάδα μας θα ήταν σε άλλο επίπεδο με τον Γιάννη και θα έπαιρνε μάλλον μετάλλιο καθώς θα είχαμε +10 πόντους στην επίθεση με μ.ο. και επειδή όμως είχαν και τις απουσίες αυτές οι άλλες ομάδες.

Στην αρχή ακούγαμε από όλο τον κόσμο σχεδόν για τις ευθύνες του ισχυρού άνδρα της ΕΟΚ του Γιώργου Βασιλακόπουλου. Ο Βασιλακόπουλος έχει προσφέρει πολλά στο άθλημα, αλλά άρχισε να κουράζει με τις εμμονές του.

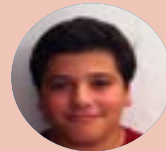
Η ομάδα δεν είχε προπονητή λίγο πριν το τζάμπολ καλά καλά, λες και παίζουμε με τον Μάτζικ Τζόνσον και τον Λάρι Μπρεντ που δεν χρειάζονται προπονητή. Και δεν είχε πειθαρχία. Με τον Γιαννάκη θα τα είχε λύσει όλα αυτά αλλά δεν τον ήθελε ο πρόεδρος. Η εθνική είναι πάνω από τα προσωπικά αλλά ο Βασιλακόπουλος το έχει ξεχάσει αυτό και πήρε τον Μίτσα που είχε να κοουτσάρει χρόνια σε τόσο ψηλό επίπεδο.

Ο Μίτσα απέτυχε γιατί είχε γκρίνια στα αποδυτήρια, κακή διαχείριση παικτών, μηδέν ψυχολογία.

Λίγοι παίκτες ξεχώρισαν και αυτοί είναι σταθερές αξίες χρόνια όπως ο Πρίντεζης, ο Σλούκας, ο Μπουρούσης που ξεκίνησε άσχημα αλλά βελτιώθηκε. Από τους νέους παίκτες, ο Αγραβάνης ξεχώρησε, ο Καλάθης από ένα σημείο και μετά ενώ ο Παπαγιάννης θα μπορούσε να παίξει περισσότερο. Σκέτη απογοήτευση ο Παπαπέτρου που ίσως δεν θα έπρεπε να είναι στην Εθνική, ο Μπόγρης που δεν τον είδαμε καθόλου γιατί έπαιξε ελάχιστα ενώ θα μπορούσε να μπει μερικά πεντάλεπτα ακόμα. Αυτός που αδικήθηκε ήταν ο Θανάσης Αντετοκούνμπο που ήταν καλύτερος από το αναμενόμενο και από τους λίγους που βγήκε μπροστά στις ήττες.

Ευχόμαστε όλοι, η Εθνική μας να ξαναβρεί το άστρο της και σύντομα να έχουμε κάποια πραγματική επιτυχία.

Ο άνθρωπος αστραπή!

Ιάκωβος Κουτσούκος

Κρέμασε τα παπούτσια του ο μεγαλύτερος σπρίντερ όλων των εποχών. Ο λόγος φυσικά για τον Τζαμαϊκανό υπεραθλητή Γιουσέιν Μπολτ.

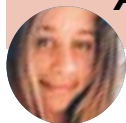
Ο Γιουσέιν Μπολτ, ο ταχύτερος άνθρωπος στον κόσμο είναι ένας από τους πιο χαρισματικούς αθλητές της εποχής μας. Απόλυτος κυρίαρχος στις κούρσες που συμμετείχε, δίχως άλλο ένας από τους καλύτερους αθλητές στην ιστορία. Η ταχύτητά του έχει χαρακτηριστεί εξωπραγματική. Τον αποκαλούν αστραπή των ταρτάν. Το ρεκόρ του 9,58 δευτερόλεπτα στα 100 μέτρα είναι αξεπέραστο.

Ο Μπολτ έριξε αυλαία σε μια μεγαλειώδη καριέρα γεμάτη χρυσά μετάλλια, εννέα ολυμπιακά και συνεχόμενα παγκόσμια ρεκόρ. Στην τελευταία κούρσα της καριέρας του, το φινάλε δεν ήταν όπως το ονειρευόταν. Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στίβου στο Λονδίνο, φέτος το καλοκαίρι, τραυματίστηκε κι έχασε το τελευταίο του χρυσό μετάλλιο.

Το στίγμα του στον αθλητισμό θα μείνει ανεξίτηλο κι ο θρύλος Γιουσέιν Μπολτ θα μείνει στην ιστορία του παγκόσμιου αθλητισμού, ως ο ταχύτερος άνθρωπος στον κόσμο.

29^ο ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

Νικόλ Κουκά

Το ανακαινισμένο στάδιο της Μυκόνου υποδέχτηκε τους νεαρούς αθλητές του Αιγαίου το Σαββατοκύριακο 7-8 Οκτωβρίου στα πλαίσια των 29ων Αιγαιοπελαγίτικων αγώνων στίβου.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος οι αγώνες άρχισαν με την παρέλαση όλων των αθλητικών σωματείων του Αιγαίου που πήραν μέρος στους αγώνες. Πρώτοι παρήλασαν οι αθλητές κι οι αθλήτριες των σωματείων που είχαν πετύχει σημαντικές διακρίσεις στα Πανελλήνια Πρωταθλήματα του καλοκαιριού. Αυτοί οι αθλητές είναι οι: Νικολέτα Κυριακοπούλου, Ουρανία Ρεμπούλη, Μαρία Μπελιμπασάκη, Μαρία Καβαλιέρου, καθώς και αθλητές από το αθλητικό σωματείο της Μυκόνου όπως οι: Αλέξανδρος Παπαμιχαήλ, Δημοσθένης Μαγγίνας και Χρήστος Καλλίας.

Η ομάδα της Α.Ο. Μυκόνου έκανε μια εξαιρετική εμφάνιση καθώς με αρκετές διακρίσεις κατάφερε από την πρώτη ημέρα των αγώνων να είναι υψηλότερα στην βαθμολογία. Όμως στην λήξη των αγώνων ανέβηκε στο δεύτερο βήμα με πρώτη ομάδα τον Παναξιακό.

Συγκεκριμένα οι διακρίσεις της τοπικής ομάδας ήταν οι εξής:

Νάζου Μαρία 3η στα 200μ. κορασίδων και στα 100μ γυναικών.

Καλλίας Χρήστος 2ος στα 3000μ Ανδρών .

Πετρουλάκη Ελευθερία 1η στα 3000μ. Γυναικών.

Παρδαλού Μαρία 2η στα 3000μ. Γυναικών.

Καραγιάννης Μιχάλης 3ος στα 1000μ. Παμπαίδων.

Μάντζαρης Λευτέρης 1ος στο μήκος Παμπαίδων Α΄

Νικολάε Λευτέρης 3ος στο μήκος Ανδρών .

Φραγκίσκα Αρμάου 3η στα εμπόδια Γυναικών.

Ναουμένκο Βλαντιμίρ 2ος στην σφαιροβολία Παμπαίδων Α΄

Τέλος, η ομάδα σκυτάλης της ΑΟ Μυκόνου 4x100μ. έκανε μια πολύ καλή εμφάνιση με τις: Σοφιλένα Πελετετζή, Καλλιόπη Συκινιώτη, Αρμάου Φραγκίσκα και Εμμανουέλα Ιωακειμίδου

Οι αγώνες διεξήχθησαν με μεγάλη επιτυχία! Επόμενη συνάντηση του χρόνου στην Ικαρία!

P.S

Πάνος Σταυρακόπουλος

Στις 29 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε ο αγιασμός του Αθλητικού Σωματείου της Άνω Μεράς , τον οποίο τέλεσε ο Μητροπολίτης Σύρου Σεβασμιώτατος Δωρόθεος Β΄. Το παρόν έδωσαν στο γήπεδο της Άνω Μεράς μικροί και μεγάλοι αθλητές αλλά κι αθλήτριες της γυναικείας ομάδας ποδοσφαίρου , καθώς και μέλη της διοίκησης με αρκετό κόσμο.

Ο Σύλλογος της Μυκόνου, προσδίδει ειδική βαρύτητα στις ακαδημίες του, στοχεύει ψηλά με την Ανδρική ομάδα, ενώ

φέτος πρωτοπορεί και πρωτοτυπεί με τη συμμετοχή της Γυναικείας ομάδας στη Γ΄ Εθνική κατηγορία. Το λόγο πήρε ο Γραμματέας της « Άνω Μεράς» κ. Πέτρος Σταυρακόπουλος, ο οποίος μετέφερε τις ευχαριστίες προς τον Μητροπολίτη Σύρου Σεβασμιώτατο Δωρόθεο, του προέδρου της ομάδας κ. Νίκου Σαντοριναίου, που δεν παρέστη για επαγγελματικούς λόγους, αλλά και του Α΄ Αντιπροέδρου, ο οποίος έλειπε για προσωπικούς λόγους. Επίσης ο κ. Σταυρακόπουλος ανέφερε ότι μπορεί κάθε χρόνο να γίνονται έργα, αλλά οι ελλείψεις είναι μεγάλες και ζήτησε από τη Δημοτική Αρχή λίγο πιο πολλή προσοχή στην Άνω Μερά.

Η γωνιά του Νηπιαγωγείου

της Χρύσας Κουτσούμπα, νηπιαγωγού

Ο χώρος ως “τρίτος δάσκαλος” του παιδιού

Ένα καινούργιο ταξίδι ξεκινά στον μαγικό κόσμο του νηπιαγωγείου. Ένα ταξίδι γεμάτο περιπέτειες και κρυμμένους θησαυρούς. Κι αν αναρωτιέστε που είναι κρυμμένοι όλοι αυτοί οι θησαυροί, η απάντηση είναι απλή. Μα φυσικά ΠΑΝΤΟΥ!!

Ο χώρος του νηπιαγωγείου είναι ο κατάλληλος χώρος να φιλοξενήσει κάθε θησαυρό, κάθε όνειρο, ελπίδα, φαντασία και χαρά. Ό,τι δηλαδή χρειάζεται ένα παιδί για να κάνει ένα νέο ξεκίνημα. Γεννιέται τότε ένα εύλογο ερώτημα: Πώς ο χώρος του νηπιαγωγείου λειτουργεί συμπληρωματικά στη διαδικασία μάθησης; Αρκετές μελέτες και έρευνες αναφέρουν τον παράγοντα του χώρου ως σημαντική παράμετρο που θα πρέπει οι εκπαιδευτικοί να λαμβάνουν υπόψη τους. Είναι πολύ σημαντικό, ειδικά όταν κάνουμε λόγο για την πρώτη επαφή των παιδιών με το σχολικό περιβάλλον. Είναι το πρώτο περιβάλλον στο οποίο εισέρχονται τα παιδιά μετά την οικογένεια άρα θα πρέπει να τα αγκαλιάσει αλλά ταυτόχρονα να τους παρέχει και τις ελευθερίες που χρειάζονται.

Ο χώρος του προσχολικού περιβάλλοντος έχει ιδιαίτερη παιδαγωγική σημασία γιατί είναι δυνατόν να κάνει τα παιδιά να νιώσουν άνετα ή άβολα, ευχάριστα ή δυσάρεστα και να επηρεάσει σημαντικά τη σχέση που αναπτύσσουν μεταξύ τους αλλά και με τους ενήλικες. Στο πρόγραμμα του Ρέτζιο Εμίλια τονίζεται η ζωτική σημασία που έχει για την παιδαγωγική πράξη, η οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος. Στην προσέγγιση αυτή ο χώρος αναφέρεται ως “τρίτος δάσκαλος του παιδιού”. Η σπουδαιότητα του περιβάλλοντος έγκειται στην αντίληψη ότι τα παιδιά μπορούν καλύτερα να βγάλουν νόημα και να κατανοήσουν τον κόσμο μέσω του περιβάλλοντος το οποίο υποστηρίζει σύνθετες, ποικίλες, συνεχείς και μεταβαλλόμενες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, τον κόσμο των εμπειριών και πολλών τρόπων έκφρασης ιδεών. Το μέγεθος της σχολικής αίθουσας, οι χρωματισμοί, η επίπλωση, ο φωτισμός επηρεάζουν τόσο τη μάθηση των παιδιών όσο και τη συμπεριφορά τους.

Η προσχολική τάξη είναι ένας ζωντανός και δυναμικός χώρος. Τα παιδιά προσχολικής ηλικίας είναι εκ φύσεως περίεργα και δημιουργικά. Για τον λόγο αυτό, λοιπόν, η οργάνωση και η διαμόρφωση της αίθουσας θα πρέπει να αναδείξουν τη δημιουργικότητά τους και να προκαλέσουν την περιέργειά τους. Ο σχεδιασμός και η διαμόρφωση του χώρου, δηλαδή, θα πρέπει να ικανοποιούν τις κινητικές, συναισθηματικές, νοητικές, κοινωνικές και αισθητικές ανάγκες των παιδιών. Μια γωνιά άλλωστε είναι για το νηπιαγωγείο ο πιο σημαντικός χώρος- περιοχή ενδιαφέροντος- όπου εργασία και παιχνίδι δεν χωρίζονται. Ο χώρος που κάθε παιδί θέλει να παίζει, να συνεργαστεί, να γνωρίσει και να μάθει τον κόσμο. Μέσα σε κάθε γωνιά το παιδί θα νιώσει ασφάλεια, προστασία, θαλαπωρή, άνεση, εμπιστοσύνη και ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να μεριμνά γι αυτό από την αρχή.

Αυτή λοιπόν θα είναι η δική μας γωνιά και όπως κάθε γωνιά στο νηπιαγωγείο ελπίζουμε να αγκαλιάσει κάθε παιδί και κάθε μεγάλο που θέλει να μάθει τι γίνεται στον χώρο του νηπιαγωγείου. Φίλοι, γνώσεις, συναισθήματα, μαγικές στιγμές και πάρα πάρα πολύ παιχνίδι, είναι μόνο λίγα από όσα θα κάνουν τη φετινή σχολική χρονιά μας, μία μαγική περιπέτεια! Ακολουθήστε μας λοιπόν και αφήστε μας να σας παρασύρουμε σε έναν κόσμο που τα παιδιά είναι πρωταγωνιστές και το χαμόγελο ο καλύτερος χάρτης!!!

Η συνταγή του μήνα

‘Ομιθλος Μαγειρικής

ΤΥΡΟΠΙΤΑΚΙΑ

ΖΥΜΗ:

- 1000 ΓΡ. ΑΛΕΥΡΙ (περίπου)
- 80 ΓΡ. BAKING POWDER
- 600 ΓΡ. ΒΟΥΤΥΡΟ Ή ΛΑΔΙ Ή ΜΑΡΓΑΡΙΝΗ
- 20 ΓΡ. ΑΛΑΤΙ
- 4 ΚΕΣΕΔΑΚΙΑ ΓΙΑΟΥΡΤΙ

ΓΕΜΙΣΗ:

- 800 ΓΡ. ΤΥΡΙΑ
- 4 ΑΥΓΑ
- 200 ml ΓΑΛΛΑ
- ΠΙΠΕΡΙ
- ΘΥΜΑΡΙ Ή ΜΟΣΧΟΚΑΡΥΔΟ
- 2 ΑΥΓΑ ΓΙΑ ΕΠΑΛΕΙΨΗ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ζυμώνουμε όλα τα υλικά της ζύμης μαζί, μέχρι να γίνει μια ελαστική ζύμη. Αφήνουμε τη ζύμη να ξεκουραστεί για 10 λεπτά. Χωρίζουμε τη ζύμη σε 10 μπαλάκια και τα ανοίγουμε στρογγυλά. Ενώνουμε όλα τα υλικά της ζύμης. Βάζουμε από μια κουταλιά της σούπας από τη γέμιση σε κάθε μπαλάκι και το κλείνουμε. Αλείφουμε με αβγό και πασπαλίζουμε με σουσάμι.

3 3 ΤΟΥΡΝΟΥΑ
11-12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΗΛΙΚΙΕΣ 12-15 ΕΤΩΝ
ΚΟΣΤΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:
15€ / ΑΝΑ ΟΜΑΔΑ
(αυτά τα λεφτά για φιλοξενία σου)

Τηλέφωνο πληροφοριών: 6907539006

Τα έσοδα θα διατεθούν για φιλανθρωπικό σκοπό.

Η αφίσα είναι δημιουργία της μαθήτριας Σαντοριναίου Βασιλικής.

